

ה"ט 16/08/5990 - גבריאלה בר נגד אשר שמידט, צוקית שמידט

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 16-08-5990 ב'r נ' שמידט ואח'
תיק חיזוני:

בפני	כבוד השופט אורן גולדקורי
המבקשת	גבריאלה בר
נגד	1. אשר שמידט
המשיבים	2. צוקית שמידט שניהם ע"י ב"כ עו"ד שלמה עובדיה

פסק דין

1. ביום 30.8.2016 הגישה המבקשת נגד המשיבים, שהינם שכניה בבית מגורים משותף בחיפה, בקשה לטו מניעת הטרדה מאימה במעמד צד אחד, לפי סעיף 4 לחוק מניעת הטרדה מאימה, התשס"ב-2001 (להלן: החוק). בבקשתו נטען כי כל אמת שמתעורר צריך לבצע עבודות גינון ויצאים המשיבים מביתם ותוקפים אותה ואת הגנן, וכי בחודש יולי 2016 הנף לעבר המשיב מס' 1 (להלן: המשיב) מוט גינון עם סיכון משונן, תקף אותה ואיים עליה. בקשה צריכה העתק אישור בדבר הגשת תלונה למשטרה על-ידי המבקשת ביום 22.8.2016.

לא מצאתי לנכון ליתן סעיף במעמד צד אחד, בין השאר לאור הودעת המבקשת בישיבה ביום 30.8.2016 כי המשיבים נמצאים בחוץ לארץ. ביום 31.8.2016 קבעתי כי דיון במעמד הצדדים יתקיים ביום 5.9.2016 והוריתתי למבקשת לבצע מסירה אישית למשיבים של פרוטוקול הדיון ושל ההחלטה על מועד הישיבה.

המשיבים לא התייצבו לישיבה ביום 5.9.2016. בעקבות דברי המבקשת באותה ישיבה, לפיהם היא הנינה בתיבת הדואר של המשיבים את הזמן לישיבה, נעתרתי בקשה והזאתה צו למניעת הטרדה מאימה, שאסר על המשיבים להטריד את המבקשת בכל דרך שהיא.

2. ביום 11.9.2016 הגיעו המשיבים בקשה לביטול הצו, שנתמך בתצהיריהם. בבקשת ובתצהיריהם נטען כי הבקשת למתן הצו וההחלטה על קיום דיון במעמד הצדדים ביום 5.9.2016 לא הומצאו למשיבים, ולכן יש לבטל את הצו מחמת הצדקה. בתצהיריהם הועלתה גרסהעובדתית שונה בתכלית מגרסתה של המבקשת. נטען כי המבקשת היא זו אשר מטרידה את המשיבים, החל ממועד כניסה כדיירת לבניין, בתחילת שנת 2016, ופעלת באופן אגרסיבי, תוך רmissת אופי הבית המשותף והגינה המשותפת, בין השאר בדרך של כריתת עצים, השמעת מוסיקה רועשת, ניתוק תאותה השימוש והשחתת קירות הבית. עוד נטען כי ביום 6.7.2016 פנו המשיבים ביחיד עם נציג ועד הבית אל המבקשת בדרישה

עמוד 1

להפסיק את עבודות הגנן מטעמה, אשר "מחבל בגינה", ובתגובה היא דחפה את המשיבה מס' 2.

ביום 15.9.2016 הגיעו המשיבים "הודעה דחופה", ללא תמייה בתצהיר, בה טענו, בין היתר, כי ביום 9.9.2016 הם גילו שנותקה הארקט החשמל בדירותם, וכי הם חששיהם לחייהם לנוכח התנהוגותה הבלתי צפואה של המבוקשת. באותו יום הגישה המבוקשת תשובתה לבקשת לביטול הצו. היא ציינה כי ביום 31.8.2016 היא שמה בתיבת הדואר של המשיבים את המעטפה ובה הזימן לדין במעמד הצדדים, וכי באותה עת שוחחה בטלפון עם ידיד בשם מיכאל, אשר "מוכן להעיד עלך". עוד הוסיפה כי ביום 8.9.2016 היא הזמינה גנן לבצע עבודות ניקוי מאחורי ביתה, אז הבחינה כי המשיב הגיע וצילם אותה ואת הגנן.

3. בדין בבקשת לביטול הצו אשר התקיים היום נחקרו המבוקשת והמשיב על תצהיריהם. כל אחד מהם עמד על גרסתו העובדתית. המבוקשת סיפרה בחקירה כי באירוע שהתרחש בחודש יולי נכתו השכנה מאור והגן, וכי המשיבים חסמו את דרכו של הגנן ומונעו את צאתו. המשיב, מצידו, כפר בטענה כי תקף את המבוקשת עם מוט משwon, וטען כי בשום הזדמנות הוא לא נקט באלימות כלפיו. הוא אישר כי הוא מתעד בצלמה את האירועים בהם מעורבת המבוקשת וכי התקין מצלמות, אך הסביר כי הן מכוונות לשטחים בהם הוסבו לו נזקים ואין פוגעות בפרטיותה של המבוקשת.

4. המבוקשת לא זמינה לעדות את מיכאל, אשר - לפי טענתה - "ליווה" אותה טלפונית בעת שהניחה בתיבת הדואר של המשיבים את הזימן לשיחתה שהתקיימה ביום 5.9.2016. לא הוכח, איפוא, כי המשיבים ידעו על קיום אותה ישיבה,DOI בכרך כדי להביא לביטול הצו שניתן בהיעדרם. אף אם הייתה המבוקשת מוכיחה כי המשיבים ידעו על הישיבה, לא היה בהיעדרם ממנה כדי להוכיח את גורל בקשותם לביטול הצו. מתוקן תצהיריהם שצורפו לבקשת הביטול עולה כי יש להם סיכון הגנה. כיצד, שיקול זה - של קיומם סיכון ההגנה - הינו השיקול הדומיננטי בבוא בית משפט להכריע בבקשת לביטול החלטה שנייתה במעמד צד אחד, וככל שמדובר במחדל דווני שלהם - תרופתה של המבוקשת הינה בפסקת הוצאות. לפיכך, בבקשת לביטול הצו מתקבלת, וההכרעה תהא לגופה של בקשת המבוקשת.

5. בבקשת המבוקשת למתן צו הוגשה מכוונו של החוק, אשר מטרתו נקבעה בסעיף 1:

"מטרת חוק זה היא להגן על אדם מפני פגיעה בשלות חייו, בפרטיו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מיימת או שפגע בגופו".

עם זאת, נדרשת זהירות רבה בטרם ינתן צו על-פי חוק זה. ברא"א 11/2327 פלוני נ' פלוני (פורסם בנבו, 28.4.2011) הבהיר בית המשפט העליון כי צו מניעת הטרדה מיימת פוגע בזכויות אדם בזכות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכויות הקניין, חופש הביטוי והזכות לחריות ולאוטונומיה. בבר"ע (מחוזי ים) 179/04 שובל נ' ניסים (פורסם בנבו, 10.8.2004) (להלן: עניין שובל) פורטו שני התנאים שנדרש קיומם על מנת שבית המשפט יתן צו על-פי החוק:

"העליה המינוחית, שהיא החידוש של חוק מניעת הטרדה מיימת, היא זו: אם אדם ביצע הטרדה בעבר, או נקט איומים כלפיו (זה היסוד הראשוני, שכלל את המעשה שבוצע בעבר), ובនוסף לכך הנסיבות נותנות בסיס סביר להניח כי אותו אדם יתריד או

ואים שוב ויפגע בשלות חייו, בפרטיותו או בחירותו או בגופו של אותו אדם (היסוד השני, הצופה פנוי עתיד), כי אז, רק לאחר שהתקיימו שני היסודות הללו ייחדי ובאופן מצטבר, רשאי בית משפט ליתן צו למניעת הטרדה מאימת.

עוד הובהר כי במסגרת שיקולי בית המשפט עליו להביא בחשבון את סמיכות הזמןם שבין הטרדה המאיימת הנטענת לבין מועד הפניה לבית המשפט. (ראו גם: רע"א (מחוזי י-מ) 13-03-14590 אלמוני נ' פלוני (פורסם ב公报, 10.4.2013)).

עוד בטרם יפעיל בית המשפט את השיקולים שנקבעו בפסקה, עליו להשתכנע כי המשיבים ביצעו כלפי המבוקשת "טרדה מאימת", כמפורט בסעיף 2 לחוק. המבוקשת אינה נדרשת להוכיח מעבר לכך שפרק סביר את קיומה של הטרדה מאימת בסמיכות למועד הגשת בקשה ואת ההיתכנות להישנותה בעtid, שהרי אין מדובר בהליך פלילי. היא נדרשת להוכיח את שני היסודות שפורטו בעניין שוביל על פיamazon הסתברות, כנהוג בהליך אזרחי. אף לאחר שתוכיח זאת, לא ניתן הצוו אוטומטי. בשלב זה יפעיל בית המשפט את שיקול דעתו, ויבחן האם אין במתן הצוו כדי לפגוע באופן בלתי מידתי בזכויות יסוד בסיסיות של המשיבים. בהפעלת שיקול דעת זה ישים בית המשפט לנגד עיניו את מידת הטרדה שהוכחה נגד המבוקשת אל מול הפגיעה בזכויות המשיבים. "מקבילות כוחות" קיימת בין שני אלה - ככל שהטרדה היא בעוצמה גבוהה, שיקול הפגיעה בזכויות הבסיסיות של המשיבים יאבחן דומיננטי. ולהיפך, ככל שרמת ההוכחה לקיומה של הטרדה הינה מצומצמת, יגבר שיקול ההגנה על זכויות המשיבים.

6. בנסיבות שבפנינו עומדות זו מול זו גרסאות עובדיות נוגדות. המבוקשת העידה על גרסתה, ולא זימנה באמצעות בית המשפט עדים (מאור והגנן) אשר, לדבריה, חזו בתוקפנותם של המשיבים באירוע שהתרחש בחודש יולי האחרון. תחת זאת, היא בקישה להגיש מכתב שכבה מאור, אשר לא הגיע תצהיר ולא התיצהבה בבית המשפט, ולכן לא נעתרתי לבקשתה זו. המבוקשת לא סיפקה הסבר משכנע לפער הזמןם שבין האירוע הנטען לבין מועד הגשת בקשה לממן הצוו ולהגשת התalonah במשטרה. משלא הוכיחה המבוקשת את גרסתה על-פיamazon הסתברות, דין בבקשתה להידחות.

7. אשר על כן, הבקשה לביטול הצוו מיום 5.9.2016 מתתקבלת והבקשה לממן הצוו, שהוגשה ביום 30.8.2016 נדחתת.

בנסיבות העניין, איןני עושה צו להוצאות.

ניתן היום, כ"ג אלול תשע"ו, 26 ספטמבר 2016, בהuder הצדדים.